

La joventut accepta un sol compromís: la República

Dos anys de "Joves Catalans a Mèxic" diuen que la unitat es el camí

SENYERA

per la unitat combatent de la joventut catalana.

ORGAN DE "JOVES CATALANS A MEXIC"

NUM. 15

15 SETEMBRE 1946

10 CTVS.

L'historic 11 de Setembre del 1714

Per MANUEL DURAN

Estem a les acabades de la Guerra de Successió d'Espanya. Ja la causa de Carles d'Austria està irremissiblement perduda. Els catalans s'han quedat sols. Ja fa mesos que els ambaixadors de Catalunya assetgen, angoixats, els ministeris i les cancelleries de tota Europa en cerca d'una aliança en la qual ningú no confia. Els diplomàtics que no fa gaire veien en Felip V el pitjor enemic de la pau i l'estabilitat han decidit que, tanmateix, el prefereixen a Carles d'Austria. I els catalans es troben sols, voltats d'exercits enemics, sense cap ajut moral i material.

La davallada final i tràgica de Catalunya cap a la seva pèrdua té una grandesa suprema. Els catalans sabien perfectament que tot estava perdut. Ningú no ho ignorava, des dels més humils pagesos fins als membres del Consell de Cent i En Casanova. Tots els actes del nostre poble, a partir del moment en que es troba abandonat de tots i lliurat a un destí implacable, tenen un valor simbòlic, no pràctic. Catalunya comprenia que tota resistència era impossible i inútil: per això va fer resistència. Sabia que havia d'ésser vençuda, aclaparada, desfeta: malgrat això va lluitar. Era l'esperit català el que combatia, no pas les seves forces físiques, vençudes ja a la bestreta.

El 30 de juny de 1713 es reuneixen per última vegada les Corts catalanes. Les tropes invasores ja han creuat la frontera. Al saó de Sant Jordi la discussió és breu: el braç popular proposa el manteniment dels acords presos en 1706, és a dir, la continuació de la lluita contra la Casa de França, contra l'exèrcit cas-

tellà, contra l'opressió. El poble, desde la Plaça de Sant Jaume, esclata en aplaudiments al saber que la decisió es la de continuar la lluita a tot preu.

El 25 de juliol comença el setge de Barcelona. Les defenses, febles i improvisades, havien d'ésser preses per

assalt —segons els plans de l'exèrcit invasor— en pocs dies: resisteixen tretze mesos. Dues vegades s'infiltra els castellans, arribant fins ben endins de les línies defensives de la ciutat: dues vegades són copades llurs forces, i els assaltants fets presoners o annihilats. La

fam i les epidèmies s'agregen cada dia, mes ningú no pensa en rendir-se. Finalment, un assalt general trenca parapets i trinxeres, i —amb més de la meitat dels homes vàlids morts o ferits— els barcelonins comencen una terrible lluita casa per casa. L'Onze de Setembre de 1714 la lluita arriba a les Dressedanes, on En Rafael Casanova estava organitzant la resistència, i al Fossar de les Moreres —trinxera improvisada— cau En Casanova, greument ferit. Morirà pocs dies després.

La lluita continua dos dies encara. El 12 de setembre a la nit la ciutat, vençuda, queda totalment ocupada pels exercits invasors.

La tradició ha condensat totes les visions d'aquells dies terribles i gloriosos en una sola imatge, imatge de la mort de les llibertats de Catalunya: En Casanova, caient de cara a l'enemic, embolcallat amb la bandera catalana. I és que tota la resistència de Catalunya té aquest caràcter de símbol. Els catalans volien que ningú no pogués dubtar d'aquest fet: les institucions catalanes morien, no pas per esgotament propi i ocaedència interna, sino degut a l'aclaparament d'una força superior. Barcelona estava arruinada, el comerç era quasi inexistent, el país s'havia empobrit. La guerra i la resistència havien d'ensorrar-ho tot. Mes una cosa ens quedava als catalans: la consciència de la superioritat innegable d'unes institucions que vivien i es defensaven malgrat tot, el saber-se descendents d'una raça que s'ho jugà tot. I que, en aparença, ho perdé tot. El període que segueix a l'Onze de Setembre és un dels més tristos en l'història de cap poble. A Barcelona, és destruït el barri de Ribera, i s'aixeca el fort de Montjuich, amb tots els canons cap a la ciutat. S'imposa dictatorialment l'ús del castellà en tots els plets i causes de l'Audiència. El govern i l'administració passen al Capità General. En poques dotzenes d'anys, la noblesa catalana és dissolta mitjançant promeses i amenaces, i les al·liances la incorporen a la noblesa castellana. Molts escriptors catalans comencen a emprar el castellà. Tot és debades. Catalunya torna a renéixer. El 1758 es funda la Junta de Comerç de Barcelona, primer òrgan de la nostra renaixença. Poc després, s'obren per Catalunya les portes del comerç amb Amèrica. I el segle XIX inicia un renaixement cultural i polític que res no pot deturar. Darrera tota la magnífica expansió —en el treball, en la tenacitat, en l'intel·ligència, en l'amor a la tradició— de la Catalunya moderna, hi ha un home obscur, que cau en un carrer de la nostra Barcelona agafat a una bandera. Aquest home és el símbol de l'honor català, darrer tresor de la Catalunya empobrida i sotmesa, tresor del que, poc a poc, creixen meravellósament les fonts de la cultura i de la glòria catalanes d'avui i de demà.

"JOVES CATALANS A MEXIC" ha fet dos anys de vida. Val a dir, dos anys d'activitat antifranquista, de mobilització juvenil, de republicanisme i catalanitat. Varem néixer complint un mandat de la joventut catalana emigrada a Mèxic, reunida en la recordada Assembla "Per Catalunya". La necessitat de fer quelcom més per a contribuir a l'alliberació de la Pàtria, impulsà als joves catalans.

Fer quelcom més volia dir —vol dir encara— marxar conjuntament, aplegar esforços, restar units. Volia dir —vol dir encara— interessar a les masses juvenils en els problemes, aguditzats avui, de la lluita contra el nazi-falangisme opressor i botxí de la nostra Pàtria. Significava i significa ajudar a fortaléixer aquesta lluita fins a l'alliberació anyerada. Mantenir viu constantment, entre la jove generació catalana, l'esperit de la Catalunya immortal, en el record permanent de les nostres glòries tradicionals, la nostra cultura i les nostres dances i cants. Activar la nostra solidaritat amb la joventut que lluita i sofreix. Salvar de la mort als empresonats i ajudar als perseguits. Arrancar de les urpes assassines del franquisme els braus combatents de la llibertat del nostre poble.

Hem ensopegat amb dificultats i també hem tingut febleses. Podem afirmar, però, que hem reeixit. No sols hem mantingut la nostra unitat sino que l'hem aixamplada.

"JOVES CATALANS A MEXIC" no es un assaig. Es una realitat i també una conquesta de la joventut catalana. En el seu sí hem après a conèixer-nos més i millor. Hem après a laborar en comú amb profit esciussiu de la joventut que a Catalunya sofreix i lluita. Ens hem preparat per a poder servir amb més eficàcia, avui i demà, des d'on sigui, els interessos de la República i de les llibertats de Catalunya, que són els interessos de la joventut democràtica, treballadora i estudiantil de casa nostra.

"JOVES CATALANS A MEXIC" ha seguit, sense torçaments, amb independència i responsabilitat, el camí ascendent que la situació i els esdeveniments han assenyalat. Hem fet sentir la nostra veu d'unitat al país i a l'emigració. Allà on s'ha aixecat la veu de la divisió i de la discòrdia l'hem combatuda amb el nostre exemple d'unitat indestructible. En aquest aspecte hem estat i serem intransigents. La nostra unitat no es fruit d'un caprici ni d'una mania. Es fruit d'un convenciment profundament arrelat en la consciència de la joventut antifeixista i una necessitat imprescindible de la lluita contra el règim franquista, de la lluita per la República i les llibertats de Catalunya.

Per això, res ni ningú podrà apartar-nos. En complir-se aquests dos anys de "JOVES CATALANS A MEXIC" reafirmem els principis que ens donarem vida.

Hi afegim el nostre suport més entusiasta als Governos de la República i de la Generalitat de Catalunya, tot i expressant el nostre anhel de fer-los més representatius de les forces que menen el combat dels nostres pobles.

Junts ens hem trobat en la lluita contra els botxins de la joventut i la Pàtria catalana, i junts tornarem a una Catalunya recobrada, en el concert democràtic dels pobles hispànics.

JOVES CATALANS A MEXIC

amb l'Excm. Embaixador de la República

El passat dia 4 de Setembre, una delegació de la Junta Directiva de "JOVES CATALANS A MEXIC", formada per Antoni Carreté, Joan R. Frances, Antoni Ordovas, Natali Martínez i Josep Farreras, es trasllada a l'Embaixada d'Espanya a Mèxic, per tal d'expressar a l'Excm. Sr. Nicolau d'Olwer, la felicitació més entusiasta pel seu honor nomenament com a representant de la República Espanyola davant el Govern i poble mexicà.

"JOVES CATALANS A MEXIC", per boca dels seus delegats es posà incondicionalment a les ordres de l'Excm. Sr. Embaixador per totes aquelles qüestions que, en el terreny juvenil, la nostra organització pugui portar a terme per tal de fer més curt el martiriologi de la nostra Pàtria. Exposarem quines eren les activitats i característiques de "JOVES CATALANS A MEXIC", la seva condició unitària, les seves perspectives etc., així com els esforços realitzats per contribuir a forjar la més àmplia unitat combatent de la joventut arreu on es trobin els joves catalans, condició fonamental per assolir l'enderrocament del franquisme i la consecució d'una Catalunya més rica, més pròspera i més lliure.

Amb extraordinària cordialitat —saturada de gran preocupació pels problemes de la joventut— l'Excm. Sr. Nicolau d'Olwer agrai la visita, esperant a "JOVES CATALANS A MEXIC" a continuar pel camí emprat, a mantenir la unitat de la joventut catalana i a estar disposats i preparats pel proper retorn a casa nostra.

"SENYERA", des d'aquestes pàgines, vol sumar-se a la felicitació de "Joves

Catalans a Mèxic" i agraeix i es fa seves les expressions de l'Excm. Embaixador d'Espanya, a la vegada que promet

Excm. Sr. Lluís Nicolau d'Olwer, Embaixador de la República Espanyola a Mèxic.

continuar lluitant més cada dia, des d'on sigui, fins a enderrocar l'usurpador règim franquista i reinstaurar la República i les llibertats de Catalunya.

Nova Junta Directiva de "Joves Catalans a Mèxic"

La Junta Directiva de "JOVES CATALANS A MEXIC" després de la última reunió ampliada ha quedat constituïda tal com donem a continuació. No cal dir que desitgem tota classe d'encerts als seus components, segurs com estem que cadascú des del seu lloc, posarà al servei de la unitat de la joventut, de la causa de la República i de Catalunya, l'esforç que calgui. Unicament així, serem dignes dels joves que al país lluiten i donen la vida per a foragitar Franco i la seva banda d'assassins.

President	ANTONI CARRETE
1er. Vis-President	JOAN R. FRANCÉS
2on. " "	ALBERT GASOL
Secretari General	ANTONI ORDOVAS
Secretari de Cultura	JOAQUIM LLUHI
Secretari de Propaganda	JOSEP FARRERAS
Secretari de Solidaritat	JAUME F. DE SOTO
Secretari d'Esports	ALBERT CASTELLA
Secretari de Finances	NATALI MARTINEZ
Vocal 1er.	JOSEP CARNER Jr.
" 2on.	RAMON XIRAU
" 3er.	MANUEL DURAN
" 4art.	ENGRACIA VINYES
" 5è.	PERE BOSCH
" 6è.	EULOGI BORDAS

JOVE CATALA:

Lluita per Catalunya y la República

Contra el terror franquista, activem la nostra solidaritat

Per ANTONI ORDOVAS

Fa més de sis anys que el feixisme s'apodera de la nostra Pàtria, i acabà amb tot vestigi de llibertat nacional, les bandes d'assassins de Franco i Falange i els invasors anzi-feixistes imposaren el seu domini sobre tot el territori català.

Per a poder abatre encara que sols fos transitoriament les llibertats nacionals de Catalunya i de la resta dels pobles hispànics, Franco i Falange i tot el més corromput de la reacció hispànica va obrir de banda a banda les portes a la invasió estrangera. Moros i aventurers del Terç, feixistes alemanys e italians, passaren pels pobles, viles i ciutats de Catalunya deixant darrera seu una estel de crims i de sang. Homes, dones i nens assassinats i cruelment atormentats mitjançant els més inhumans procediments. L'assassinat en massa a les afores de Santa Coloma de Queralt quan el nostre gloriós exercit popular encara resistia a la nostra pàtria era una mena d'avís del que seria la invasió.

En el transcurs d'aqueixos sis anys, el terror franquista no ha minvat ni un sol moment, ans al contrari, ha tingut una tendència continuada a augmentar. Mai Catalunya havia sofert una repressió tan ferotge i cruel de part dels seus opressors, que avui son els opressors de tots els pobles hispànics. Una informació recent de premsa recopila totes les víctimes del terror franquista en tot lo que va d'any, d'acord amb els informes de premsa i la llista tenia més de cent cinquanta noms. Imaginem-nos el volum del terror quan amb uns mesos els crims "públics" de Franco sumen una tant importnt xifra.

Aquesta tendència continuada a augmentar el terror franquista no es un fet casual, es deu a l'oposició del nostre poble al domini de Franco i de Falange, es deu a la continuada lluita que, dia a dia, mena el nostre poble en contra dels urans que esclavitzen la Pàtria, es deu a la impotència del franquisme per a dominar el nostre país. Ni un sol dia, els patriotes catalans han deixat de lluitar en contra dels seus dominadors. La lluita en els darrers temps ha adquirit un gran volum, les grans vagues i la intensificació de les guerrilles, son proves evidents de la nostra aseveració. Però precisament aquest augment de la lluita fa que nosaltres volguem fixar l'atenció dels nostres lectors en la necessitat de mantenir continuament la lluita contra el terror franquista, es aquesta una de les activitats de mes importància que podem fer en ajut dels nostres germans que lluiten a l'interior del país. Molts consideren esteril i sense resultats positius les companyes contra el terror franquista. Res mes allunyat de la realtat. Sense la protesta

vigorosa dels pobles del món no hagues estat possible salvar momentaniament del piquet d'execució als grans antifeixistes hispànics Santiago Alvarez i Sebastia Zapirain. Sense aquesta protesta, el franquisme no hauria tingut cap preocupació arran de l'assassinat de Cristino Garcia, assassinat que com es

recordarà provocà una aguda crisi al règim franquista.

El nostre crit de protesta continuat, i la nostra solidaritat material i política amb els gloriosos lluitadors de l'interior del país ajuden considerablement la lluita del nostre poble. Tots els joves catalans residents a Mèxic hem de tenir ben present aquesta qüestió. El record dels màrtirs Girabau, Roca, Serrat i milers d'altres, son un índex permanent de quin es el nostre deure i la nostra obligació envers als que a casa nostra exposant tot lo que son i valen, exposant la vida, lluiten continuament, sense treva ni descans, contra el franquisme.

Segon Aniversari de SENYERA

Dos anys al servei de Catalunya i la República

Fa ara dos anys que SENYERA apareixé per primera vegada. El nostre propòsit inicial, t' com ho anunciavem en aquell primer número, fou el de lluitar per la reconquesta de Catalunya i el restabliment de la República. A aquest objectiu hem dedicat els millors esforços.

El nostre periòdic, nascut com a portanyen d'un grup de joves catalans que lluitaren des del primer moment per tal de lograr la unitat juvenil combatent entre tots els joves exiliats, s'ha convertit més tard en organ de JOVES CATALANS A MEXIC al constituir-se aquest organisme aglutinador dels esforços i anhels dels joves catalans antifeixistes i republ cans residents a Mèxic. Sempre, en una i altre etapa, hem procurat expressar i reflexar la lluita que mena la joventut catalana i els joves de tots els pobles hispànics. Aquesta ha estat la nostra preocupació fonamental i aquesta serà la nostra linea de conducta futura: orientar als joves catalans emigrats sobre la situació de la joventut a Catalunya, fent-los-hi sentir els problemes punyents del país, mobilitzar-los en ajut dels herois que allà lluiten aferrissadament per alliberar la Pàtria i unir-los cada vegada més estretament per a que els esforços aglutinats assegurin una major contribució a la lluita del nostre pobl.

Avui, als dos anys de la nostra primera sortida, l'alliberació de Catalunya i el recobrament de la República Espanyola s'anuncia imminent. L'ampli moviment internacional democràtic que dia a dia s'exten en ajut de la nostra causa i la creixent lluita interior fan que vesllem amb optimisme el fi de la tirania franquista. En aquesta etapa, decisiva pels destins de la nostra terra, SENYERA, com sempre, continuarà la seva tasca patriòtica, fent que arrivi a tots els joves catalans emigrats el cr de combat i d'unitat que ressona a l'altre costat de l'oceà, que l'esperit dels nostres braus guerrillers, dels herois vaguistes i dels valents combatents del moviment clandestí faci carn entre els joves a l'unyats transitoriament de la terra catalana.

En aquestes noves i properes batalles, en la lluita per la unitat de tota la joventut catalana antifranquista i patriòtica, SENYERA estarà a l'avantguarda...

RESERVAT

per

ARTES MECANO - ELECTRAS'BOU

Juan de Dios Peza 16
MEXIC, D. F.

ESQUITXOS I ESQUETXOS

Per MAR-ANTONI

PESSIGOLLES

A n'En Franku el Comitè de Seguretat li ha fet el mateix que la Bomba Atòmica a la Flota... pessigolles. Almenys fins ara.

PERQUE...

No us sembla sospitós, amics i amigues, que després d'haver-nos presentat la famosa bomba com una cosa horrosa, capaç de produir danys incalculables, hagi resultat tan inofensiva que a l'hora de l'explosió, allò més que res semblava el castell de focs de la festa major de Vila de Cans i tot això després de tanta propaganda. Que si tots la dinyariem pel corbat, que si ens tornariem calvos, que si ens caurien les dents, i total ja ho hem vist, va resultar un "petardu" indecent que ni a les cabres va fer mal. Ara estan la mar de tranquiles menjant cocos per Bikini. Ah, pero no oblidem que a Hiroshima i Nagasaki varen morir cent vint mil persones.

MENJAR

Deixant a part la Bomba que va resultar "petardu" ara us diré que degut a la falta de menjar a Europa, a Nuremberg no mengem altra cosa que SOPA DE TORTUGA. Això explica moltes coses.

DESCOBRIMENTS

Colón va descobrir les Amèriques. Alguns refugiats han descobert la manera de derrocar a Franco des del "Tupi" tot prenent café i fent la manilla. En Franco ha descobert la manera de passar sota la pluja sense mullar-se (Des de Londres li estenen el paraigües).

TARTAMUT

Un amic meu, que es d'aquests que tartamudeja bastant, es decidí curar-se d'aquet defecte i anà a veure un metge especialista. Aquest li preguntà si tartamudejava sempre. "No —li respongué el meu amic— solament quan parlo".

SINDICAT

Circula amb molta profusió una convocatori per tal de constituir el "Sindicat del Filferro"; fins i tot existeix un projecte d'estatuts on es diu entre altres coses, que no podrà ingressar al mateix camp element que pasant del 27 anys pesi mes de 17 Kilos amb tot i sabates.

PRIMS

Si nois, tots els que som prims, secs i escanyolits tenim el deure d'unir-nos en una germandat que vetlli per la seguretat i la defensa dels nostres "osets".

LIDERISME

Hi han alguns candidats per ocupar la presidència del Sindicat del Filferro. El mes indicats son en Secundi Castillo (natural de Lleida); l'Alloza (nascut a Bujaraloz de Abajo) i els altres han estat descalificats, doncs mentres escribem se'ls ha emportat el vent.

ACLARACIO

Ja esta aclarit el misteri de la popular Bomba de Bikini. No va esser una Bomba Atòmica. Va ésser una Bomba ANEMICA.

PREC

Si a'gú de vosaltres veu per aquests carrers al Gran Mufti, feu el favor de dir-li que a Londres el busquen.

DECADA

Ja s'han complert deu anys des del dia de la insurrecció militar feixista a casa nostra. Deu anys de sacrifici i de lluita del nostre poble. Deu anys en el curs dels quals no han deixat ni un moment de fer-nos la "guitza" els "laboriosos laboristes" que camuflats amb la boira baixa juguen a "nuetes" amb uns que jo se i tu, amic, també.

Res més i fins a la propera (Si ens ho permet la nova prova de la Bomba Atòmica).

"LA MUNDIAL"
FORNERIA I PASTISSERIA
EL NOSTRE PA GARANTITZA LA SEVA SALUT
PER ESSER DE PRIMERA CALITAT
CUBA I XILE MEXIC, D. F.

Resolucions de la gran Conferencia d'ajut a la Joventut Espanyola celebrada a Paris

Després d'haver escoltat les manifestacions vives dels que lluiten en terra espanyola, que han sofert en les seves carns les tortures, la presó i les persecucions franquistes, la Conferencia d'Ajut a la Joventut Espanyola, organitzada per la Federació Mundial de la Joventut Democràtica, saluda emocionada als heroics nois i noies d'Espanya i els hi manifesta la seva decisió de reforçar a tots els països l'ajuda a la seva lluita contra el feixisme, per la llibertat i la democràcia.

Saludem als valents guerrillers hispànics, germans d'armes dels "partisans" i dels "maquisards" de la resistència europea contra el nazisme, a les organitzacions clandestines de la joventut i a les valentes noies que aporten llur a'ut als empresonats i participen a totes les activitats antifranquistes.

Saludem als joves espanyols que, des de l'emigració, continuen, colze a colze amb els seus germans de l'interior, la batalla per acabar amb Franco i reinstaurar la democràcia a Espanya.

La joventut del món no oblida que Franco ha establert la seva dominació damunt els pobles hispànics mercès a l'ajuda de Hitler i Mussolini i en el transcurs de la segona guerra mundial ajudà obertament l'Alemanya nazi. Reafirmem la resolució de la nostra Conferencia de Londres, de que mentres Franco estigui en el poder a Espanya no hi haurà pau duradora al món.

Estem contra la política dels que fa-

ciliten a Franco els mitjans econòmics que precisa per a mantenir-se al poder, continuant així la política de "no intervenció".

La Conferencia crida a la joventut del món sencer a ajudar a la joventut espanyola, lliurant-se a la realització dels següents punts:

1.—Fer tots els possibles per obtenir de llurs Governos i de les NN. UU., el trencament de relacions diplomàtiques i econòmiques amb l'Espanya franquista i el reconeixement del Govern republicà presidit pel Dr. Giral, única representació legitima d'Espanya.

2.—Manifestar amb tots e's mitjans al seu abast la protesta contra el règim franquista i per que acabin els afusellaments, les tortures i les persecucions dels joves demòcrates espanyols.

3.—Participar, junt amb els treballadors, en totes les accions organitzades per la F.S.M. per impedir la càrrega i descàrrega de les mercaderies provinents o amb destí a Espanya.

4.—Aportar tota l'ajuda material a la joventut que lluita i sofreix a Espanya, organitzant la Semana d'Ajut a la Joventut Espanyola i creant Comiès permanents amb aquest mateix fi.

La Conferencia d'Ajut a la Joventut Espanyola expressa la seva confiança en que la joventut del món sabrà correspondre amb la seva acció solidaria als esforços que els joves espanyols realitzen en defensa de la democràcia i la llibertat.

CAFE PER EUROPA

ESPANYA. Paquet d'UN kg. caracolillo extra, torrat... \$ 7'00
FRANÇA. Paquet d'UN kg. caracolillo extra, torrat... \$ 10'00
Anglaterra, Bèlgica, Suïssa, Holanda, Dinamarca, i Txecoslovàquia... \$ 10'00
Hongria, Itàlia, Iugoslàvia, Suècia, Noruega, Polònia i Finlàndia... \$ 10'00

Comandes a VILLARIAS HIJOS,

López i Ayuntamiento
Eric. 13-84-16

México, D. F.
Mex. J-61-47

SENYERA

ORGAN DE "JOVES CATALANS A MEXIC"

REDACTOR CAP
Josep Farreras

SECRETARI DE REDACCIO
Joan R. Francés

REDACCIO

Trini Martínez; Antoni Ordovas; Marius Francés; Manuel Duran; Jaume F. de Soto; Antoni Carreté P.; Albert Gassol; Ramón Gel's.

COLLABORADORS

Ignasi Morell; Josep Ma. Vidal Messull; J. Navarro Costabella; Ramon Xirau; Josep Carner, Jr.

ADMINISTRADOR

Jaume Vila

Uruguay, 5 MEXIC D.F.

Registrado como artículo de 2a. clase en la Administración de Correos, el 7 de agosto de 1944.

DR. D. FRANCO
DENTISTA

FACULTAT DE BARCELONA

URUGUAY 44-210
TEL ERIC. 18-38-84 MEXIC, D. F.

LA JOVENTUT ARREU DEL MON

Resolucions dels estudiants catalans de la F.N.E.C.

El Comitè Directiu de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, suara reorganitzada a França, ha fet pública la següent nota de premsa:

"Saludar als estudiants que a Catalunya lluiten contra el S.E.U. i mantenen l'esperit democràtic de la Universitat Catalana.

"Adherir-se al Govern de la Generalitat de Catalunya que deu dirigir la lluita de tots els catalans.

"Saludar als estudiants de la F.U.E. amb els quals es desitja mantenir les millors relacions per a portar a terme tasques conjuntes".

La nota es conseqüència dels acords presos a l'Assemblea cel-lebrada a Tolosa el passat dia 29 de Maig.

Congresos de la joventut Iogoslava i Txecoslovaca

En els darrers dies de Maig els joves iugoslavs i txecoslovacs han celebrat els seus Congressos. Lluís Fernández, General de les F.F.I. que ha assistit als mateixos en representació dels joves dels pobles hispànics ha fet extenses declaracions a la premsa. Entre altres coses ha dit:

"A Iogoslavia s'està produint una transformació política i social, conseqüència del triomf obtingut damunt del feixisme i de la reacció interior. La joventut i el poble iugoslau estan dedicats plenament a la tasca de la reconstrucció nacional. Un exemple: un dels acords del Congrés de la joventut ha consistit en comprometre's a construir un troç de FF.CC. de 92 Kms. per unir una important població carbonífera amb una regió industrial, a l'ensenyem que el dit FF.CC. lligarà una comarca rica agrícola amb una altre de pobra. L'obra

requereix el treball entusiasta de 42.000 joves.

Els joves iugoslavs demostren la simpatia de manera continua envers la causa dels pobles hispànics. Les notícies del nostre país son llegides i comentades amb veritable interès. Radio Belgrad s'ha fet ressó d'aquest interès i els seus programes de notícies donen compte de les accions de lluita del nostre poble.

Els mitjans i actes contra el terror franquista son igualment una forma d'activitat de la joventut iugoslava. El resultat d'aquest entusiasme es el reconeixement del Govern del Dr. Giral."

"A Txecoslovàquia també existeix una gran preocupació pels problemes del nostre país i aquest entusiasme es demostra per mitjà de recaptés en favor del nostre poble i de la nostra lluita, actes antifranquistes sovintejats i en la obra de simpatia del Govern txecoslovac envers la República Espanyola".

Altres Congressos Jovenils

Els joves de Suïssa, Suècia i Noruega també han celebrat els seus Congressos. Encara que no tenim notícies detallades sobre els mateixos, el fet de que els joves espanyols hagin estat invitats als mateixos demostra l'interès i la importància que han dedicat a l'estudi del nostre problema. Concretament, la joventut de Noruega ha invitat a una delegació espanyola a confraternitzar amb ells en el Campament d'Istiu durant els dies 16 al 21 de Juny.

Reunió del C.E. de la F.M.J.D

En el transcurs del mes de Maig va tenir lloc a París la reunió del C.E. de la F.M.J.D. assistint-hi tots els integrants del mateix.

El representant de la joventut hispànica destacà que una forma d'ajudar a la joventut espanyola era aconseguir el reconeixement del Govern Republicà Espanyol.

Al final de la reunió, el C.E. feu públiques unes interessants resolucions que publiquem apart.

Uns dies després, a Tolosa, tingué lloc una Conferència Informativa en la que el Ignasi Gallgo, pronuncià un magnífic informe sobre la reunió del C.E., destacant que la Federació Mundial de la Joventut Democràtica amb els seus mesos de vida que se s'enforteix contínuament, com ho demostren els ingressos de més de vint països diferents entre els que s'hi troben alguns pobles co-

lonia's que estan lluitant en aquests moments per la seva independència. Un cas concret el constitueix el dels joves de la República de Veit-Nam (Indochina Francesa) els quals en la lluita contra els invasors japonesos declararen la seva independència que avui conserven, no obstant algunes limitacions com a conseqüència d'un tractat amb França. Els joves de Veit-Nam tenen una organització de més d'un milió de joves i han lluitat heroicament al costat del seu poble en les guerrilles en contra dels invasors del seu país.

A la presidència de l'acte es trobaven Serafi Aliaga, membre del Consell Mundial de la F.M.J.D., Echeverría, representant dels joves bases i Altamira, del Comitè Executiu de les J.E.R.E.C. Es rebieren nombroses adhesions entre elles la del Dr. Giral, Cap del Govern de la República.

Solidaritat dels joves francesos

Els joves francesos han fet entrega, darrerament, de la quantitat de cent mil francs producte de les campanyes de solidaritat amb la joventut dels pobles hispànics.

Congrés Estudiantil a Praga

A la ciutat de Praga està reunit un Congrés internacional d'estudiants per tal d'arribar a una entesa sobre la constitució d'un organisme internacional d'unitat estudiantil. La joventut dels

pobles hispànics hi està representada mitjançant la presència d'una delegació del Comitè Nacional de la F.U.E. i es d'esperar que la F.N.E.C. també hi fa acte de presència.

Gran Convenció de Solidaritat amb la República Espanyola

Per mitjans del proper mes Mèxic, tornarà a ésser el centre d'atenció política per tots aquells que, vulguin o no, tenen a veure amb la lluita antifranquista i per la reconquesta de la República a la nostra Pàtria.

L'infatigable F.O.A.R.E., celebrará la gran Convenció anunciada i tot fa presumir que la mateixa sobrepassarà, en quant a desemmassament del règim franquista i a acció positiva contra Franco i en defensa de la República, tot quant fins ara s'ha fet.

L'excelent preparació efectuada, les nombroses i valuoses adhesions rebudes, la quantitat de delegats, junt a aquesta magnífica demostració de força antifranquista de les masses democràtiques d'arreu, fan augurar els millors resultats.

CAP JOVE CATALA DEU DEIXAR D'ASSISTIR-HI!

Continua l'acció vaguística de la classe obrera

Entre les últimes vagues que la valenta classe obrera catalana porta a terme, amb gran sentit antifranquista, destaca en aquests dies la dels treballadors de la Cervceria Damm, S. A.

Amb unitat ferma, sense claudicar davant les maniobres "verticals" dels falangistes, els obrers tots mantenen la vaga de braços caiguts, demanant mi-

llors salaris, més racionament, millor tracte etc.

Es així com la joventut obrera, participant en gran quantitat en aquesta vaga, incorporada de ple a les grans accions antifranquistes del nostre poble, demostra amb la seva unitat i acció l'esperit indomable d'insubordinació a Franco i el seu maleit règim.

Un nom que caldra recordar

Una fera amb aparença humana, volta pels carrers de Barcelona. En temps normal i democràtic, ningú permetria que visqués o quan menys hom el tindria amb camisa de força. Avui, en el paradís franquista, es la màxima autoritat de la nostra estimada capital. El seu nom — fins i tot nom de persona — es QUINTELA. La seva "autoritat" Cap de la Brigada Politico-Social. Val a dir Cap de la Gestapo falangista. En mostra d'agraïment a Franco per tal alta "distinció" apallissa i assassina als nostres germans.

Caldrà conservar la memòria fresca, doncs, tants crims no poden quedar sense justícia. Quan aquesta arribi serà necessari no oblidar el nom d'una bestia humana: QUINTELA.

Igual que en temps de Martinez Anido

Va haver-hi una època — era abans de la República — en que cada dia queien pels carrers de la nostra ciutat comptal,

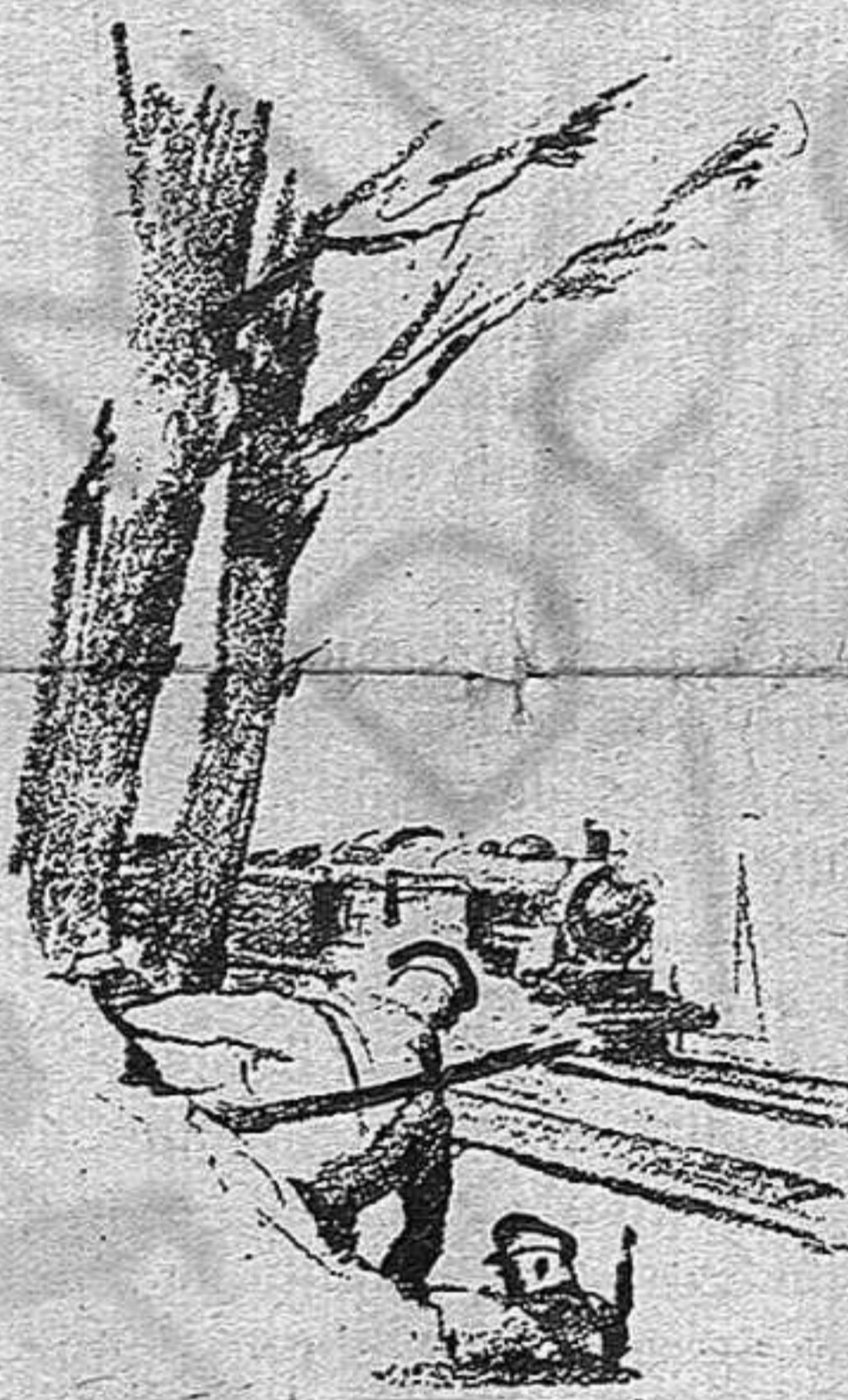
obers i republicans, l'únic delictes dels quals era ésser-ho. La llei de fugues s'aplicava a dojo i era la pesadilla permanent d'empresonats i perseguits.

Avui, ultra els refinaments del terror franquista, també s'utilitza el mètode que feu tristement cèlebre a Martinez Anido.

Ultimament han caigut víctimes d'aquest funest "procediment" quatre antifranquistes ex-empresonats de la fatídica

Model.

El franquisme demostra el seu trontollament intern, la crisi que corroeix les seves entranyes, amb la intensificació del terror, arribant als procediments que feren abominables per la humanitat el nazisme alemany i el feixisme italià. Com varen caure aquests règims així caurà el de casa nostra. Només es necessari una cosa: marxa units i lluitar amb tenacitat.

Les guerrilles, brac armat del poble

Quin susto devien passar-se els falangistes casolans quan fa uns dies una de les moltes brigades de guerrillers que mantenen enlairada la bandera barrada i el fusell republicà, ocupà, interrompent-les, les comunicacions entre Saragossa i Barcelona.

A més dels positius resultats de l'acció el fet fou necessàriament comentat per tota la població, la qual cosa provocà una intensa agitació antifranquista al llarg dels pobles afectats per aquesta vital ruta.

Honor als braus guerrillers de les serres catalanes!

LA F.N.E.C. ORGULL DELS ESTUDIANTS CATALANS

Per Guillerme Pérez Enciso, membre del C.E. de la FNEC

La història del moviment estudiantil català apareix lligada a la història de la lluita per la llibertat de Catalunya. En realitat aquesta vinculació a una causa de lliberació i progressiva és pròpia de tot el moviment escolar d'Espanya. Per això, el seu esforç per la renovació i el desenvolupament del moviment universitari i de l'ensenyament, s'ha portat a terme junt a l'acció de tota la joventut per la renovació política i espiritual de tot el país. En realitat les dues tasques són l'una manifestació de l'altra. La nova estructura de la universitat, la popularització de l'ensenyament i la seva modernització constitueixen un exponent de la transformació i renovació política i social. Es impossible deslligar els dos moviments.

A Catalunya la tasca organitzada dels estudiants té aquest aspecte. Però en segon lloc presenta una nova nota. La Universitat i l'ensenyament són l'exponent de l'esperit del país, constitueixen el nucli on la cultura nacional es manifesta, el centre d'on irràdien els seus valors i la seva projecció. A Catalunya la Universitat i l'ensenyament deuen recollir l'essència de la nacionalitat. Els enemics de la Universitat catalana eren els que amb més for-

ça lluitaven contra el moviment universitari i escolar. Els estudiants i la joventut, totes les forces més progressives del país, comprenien que no es tractava únicament d'una millora en les tasques de la formació professional de la joventut i en l'investigació científica, sino de donar forma i còs al centre de la cultura catalana.

Aquesta orientació va estar compresa sempre pels estudiants i la joventut. La FEDERACIÓ NACIONAL D'ESTUDIANTS DE CATALUNYA va recollir aquest impuls. Va comprendre que sols amb la llibertat de Catalunya, sols amb una forma política i social progressiva, es podria assolir la transformació de l'ensenyament. Els estudiants i tot el moviment juvenil van comprendre que l'acció i la lluita per la popularització de l'ensenyament i la Universitat catalana, era la lluita per Catalunya i per les llibertats del seu poble.

Els tres anys de guerra van posar a prova aquest sentit patriòtic i aquesta comprensió dels seus deures. Els estudiants van contribuir d'una manera abnegada i heròica a la lluita contra l'agressió. La FNEC va estar sempre a un lloc destacat de combat. La seva tra-

dicció va ésser mantinguda, desenvolupada i impulsada.

Aquesta concepció fonamental del lligam dels problemes dels estudiants, amb els deures de la joventut i amb l'alliberació de Catalunya, es manté viva. Dia darrera dia, els joves estudiants prenen part al costat de tota la joventut catalana en la lluita de tot el poble. La sort de Catalunya és la seva sort. L'organització i l'intensificació de l'acció combatent, cada dia és més forta. Tanmateix com en els vells temps, la FNEC compleix amb la seva missió. Els estudiants de dins i de fora el país tenen avui un sol deure: agrupar-se en torn a la FNEC, l'organització que representa una tradició de lluita i de fermesa, per impulsar la tasca comú de tota la joventut i de tot el poble contra Franco i la Falange.

Els problemes i el destí dels estudiants és avui, i pot ésser sempre, un problema polític i ciutadà. No poden pas deslligar-se d'aquest fet. Si els estudiants volen ésser tals estudiants, dignes del seu poble i de la joventut, han de tenir consciència d'aquesta missió i d'aquest sentit. Els fets de cada dia i la tasca cada dia creixent de l'organització dels estudiants, demostren que estan al seu lloc.

CRIDA de la F.N.E.C. als ESTUDIANTS CATALANS

La Catalunya d'En Maragall

Per RAMON XIRAU.

En la tradició, en la paraula dels homes de la nostra terra tenim que cercar el signe del nostre destí. Els homes, en tant que poden ésser considerats com a individus particulars, en cada moment de la seva vida senten gravitar, damunt de les seves espatlles, tot un passat de memòries.

De la mateixa manera que el passat és, per a cada ú de nosaltres, el fonament de la nostra vida actual, constitueix, també, pels pobles, l'arrel més íntima del seu destí.

Joan Maragall, un dels més grans poetes catalans i un dels més grans poetes hispànics ens ofereix precisament algunes memòries que podran fonamentar l'edifici del nostre futur.

Catalunya, segons Joan Maragall, és un poble lliure, amb tots els drets dels pobles lliures. Però, com Castella, i amb els mateixos drets i atribucions que Castella, Catalunya forma part d'un tot indivisible, orgànic, corporal: Espanya. I així, aquest nom que, per a molts, ha pogut constituir la font de confusions i

lluïtes esterils, s'aixampla i ja no te un sentit exclusivista, sino universal. Catalunya es defineix com a nació, però com a nació espanyola. I Catalunya es espanyola com ho son Castella i Portugal:

"Oh! Portugal, dem-nos les mans posa-hi les teves, oh Castella!
Espanya, Espanya, aixis ets bella
els pobles lliures son els grans."

Espanya es una unitat formada per pobles diversos. Pensar un cos un sol òrgan es absurd. Tot cos, mes quan es mes perfecte, està format per l'harmonia dels òrgans que el componen.

"Hi ha en tot el poble, diu en Maragall, una subconsciència de què en aquesta península hispànica hi tenen estada varies families d'una diversitat irreductible, i això ha creat el corrent regionalista. Però hi ha també una institució de que aquesta península es una unitat natural i això ha creat una resistència a la descomposició. Ara comença a sentir tothom el que alguns havien ja pres-

sentit abans, que aquestes forces no són contraries i destructives l'una de l'altra; que hi ha un ideal que les concilia i les aplica a una marxa de gran Estat, i que aquest ideal no es solament un ideal per a Espanya, sino un ideal

Joan Maragall.

Reunió ampliada de la Junta Directiva de "Joves Catalans a Mexic"

Sota la presidència d'En Josep Carner Jr. "J.C. a M." ha efectuat una reunió ampliada de la seva Junta Directiva, que està cridada a tenir una gran repercussió en la marxa de l'organització de la joventut catalana resident a Mexic.

El "Centre d'Unió Republicana", obrí les portes de la joventut catalana i més de vint-i-cinc joves representatius del conjunt de la joventut catalana a Mexic intercanviaren opinions i inquietuts, palesant llurs preocupacions efectives del present i futur de "JOVES CATALANS A MEXIC", donant valuoses iniciatives per millorar les seves activitats, la seva personalitat i per mantenir, consolidant-la cada dia més, la seva unitat.

Escoltarem els dos magnífics informes que Antoni Carreté, Vis-President de "JOVES CATALANS A MEXIC" i Josep Palomar, Secretari General, feren en nom de la Junta Directiva. Els dos, complementant-se, abordaren les qüestions més trascendents del moviment juvenil català, de la lluita de la joventut a casa nostra, de la necessitat de reforçar la nostra unitat a Mexic i la de la joventut arreu, d'activar la nostra solidaritat i ajut als que a la Pàtria pateixen i lluiten sense defallències contra el nazi-falangisme.

Feren un balanç de les activitats dures a terme per "JOVES CATALANS A MEXIC" i de les afalagadores possibilitats que se'ns presenten, en obrir-se una nova etapa de més intensa vida orgànica, de més preocupació i de nous joves.

La reunió reafirmà els principis d'unitat política que donaren vida a "JOVES CATALANS A MEXIC" i varem poder observar amb joia les noves i valuoses incorporacions de joves catalans que venen a la nostra organització plens de dinamisme i entusiasme, per endegar les tasques i activitats que ens son pròpies.

Es produïren interessants intervencions, entre les que volem destacar les dels amics BOSCH, NAVARRO COSTABELLA, FARRERAS, CARNER, FRANCÉS, LLUHI, ORDOVAS, TRINI MARTINEZ, ENGRACIA VINYES, VIDAL MESULL, CASTELLA, etc., etc.

Totes elles foren altament positives i curulles d'iniciatives. Volem destacar només —per manca d'espai— les que fan referència a la solidaritat envers la joventut catalana a Catalunya i a França, a les tasques de caire cultural i patriòtic, a la preocupació essencial de contribuir amb la nostra unitat i la de la resta de la joventut a l'enderrocament del règim franquista, al nostre ajut als Governos de la República i de Catalunya etc.

Constituï també una preocupació dels reunits l'ajudar als joves estudiants a reorganitzar a Mexic la FEDERACIO NACIONAL D'ESTUDIANTS DE CATALUNYA, l'organització patriòtica i nacional dels estudiants catalans, prenent-se mesures a tal fi.

La reunió acaba amb l'elecció de la nova Junta Directiva de "JOVES CATALANS A MEXIC", que ho fou per unanimitat i la llista de la qual donem en un altre lloc d'aquest número.

universal, senyor potser del pervenir: el federalisme".

Aquest pot ésser, precisament el veritable sentit universal del catalanisme. Catalunya pot tenir un destí molt més ampli del que volen assignar-li alguns catalans. No cal oblidar que Espanya es vivificada per "vents d'Amèrica, vents d'Àfrica, vents d'Orient", i que "no hi ha cap terra com aquesta tan enmig del món". Tenim que lluitar contra la limitació i l'arrugament senil del nostre patriotisme. No podem quedar-nos reduïts en el sac de la nostra propia pell. La mirada, clara, te que cavar-se en els altres pobles de la nostra terra. I, d'aquesta manera, al entregar-nos, als pobles sabrem fer-los nostres, i nosaltres serem seus. El catalanisme no pot, no deu, reduir-se a un petit regionalisme sino que te que veure un destí mes ample, un horitzó mes obert. El destí de tots els pobles es un destí universal.

Resolucions del C. E. de la F. M. J. D. referent a Espanya

1º—La Conferència demana a la joventut de tots els països que exigeixi el trencament diplomàtic i econòmic amb l'Espanya de Franco i el reconeixement del Govern de la República Espanyola. Es urgent que la reunió propera de la O.N.U. prengui la iniciativa per garantir que totes les nacions membres de la O.N.U. trenquin les seves relacions amb el règim de Franco.

2º—Cridem a tota la joventut a treballar d'acord amb les organitzacions democràtiques, especialment els sindicats, per tal de negar-se a carregar o descarregar vaixells amb destí o provinents d'Espanya i de trencar les seves relacions culturals i esportives amb les organitzacions que tenen vida legal a Espanya.

El Comitè Executiu saluda l'esforç fet per la joventut francesa i txecoslovaca en l'ajut material a tota la joventut espanyola i crida a tota la joventut a seguir aquests exemples segons les seves possibilitats.

El C.E. acorda adreçar una carta de salutació al Govern de la República Espanyola i a la joventut democrata d'Espanya.

A l'adreçar-se a tots els estudiants catalans exiliats a França, la Comissió Reorganitzadora de la FEDERACIO NACIONAL D'ESTUDIANTS DE CATALUNYA a França, vol, d'antuvi transmetre el mes viu i ardent salut de combat a tots els estudiants de casa nostra que a dins mateix del país sostenen coratjosament la lluita aferrissada contra el règim franquista i contra les bandes de pistolers del S.E.U. per a deslliurar el nostre poble de la sagnant dictadura falangista i reconquistar per a tots els estudiants llur dret a la Universitat Catalana en una Catalunya alliberada i en camí de redreçament.

Les darreres noves que de l'interior de Catalunya ens han arribat, palesen abastament l'acció combatent contra Franco dels estudiants catalans agermanats a tota la joventut catalana. Alhora que manifesten llur desig que els estudiants que temporalment estem fora de Catalunya, contribuïm amb esforç creixent en l'ajut a l'acció clandestina de l'interior, mobilitant i endegant totes les nostres energies i la solidaritat internacional dels estudiants dels països lliures i democràtics.

Des de les anyades fosques i dures de l'ocupació nazi a França, en aquest país estretament vinculats a tots els patriotes catalans i als estudiants i democrates de tots els pobles hispànics, en l'acció clandestina de resistència i lluita contra el feixisme i per la democràcia, l'acció dels estudiants catalans no s'ha deixat mai de manifestar.

D'aleshores ençà, els estudiants de la FNEC, estretament aplegats als estudiants de la FUE, han estat sempre presents en la palestra antifranquista. L'estol d'herois de la FNEC, caiguts en la lluita contra el franquisme i per la llibertat nacional de Catalunya no ha fet més que engrandir-e i glorificar-se: als Andreu XANDRI, CABALLERIA, MARIMON, caiguts a casa nostra, succeïren els ROCA, BALLESTER, caiguts combatent a l'exili, succeïren els estudiants patriotes que a casa nostra per Catalunya i la República lluiten i moren si cal.

La FNEC avui més que mai necessita l'ajut de tots els seus estudiants. Cap nucli d'estudiants catalans, per petit que sigui i per tard que arribi a l'acció estudiantil deu quedar fora de la nostra Federació Nacional i menys encara, constituir-ne un nucli a part, arrogant-se una pretesa delegació de l'interior, la representació de la FNEC.

La senyera gloriosa de la FNEC que ha agermanat de molts anys ençà a tots els estudiants de Catalunya, més plena de gloria i més combativa que mai, s'enlaira de bell nou en la crida a tots els estudiants catalans per a unir-nos en el si nacional de la nostra Federació.

La Comissió Reorganitzadora a França, abans de finalitzar les seves tasques llença una crida ardent a tots els estudiants catalans a França.

Per a enfortir tots plegats els rengles de la nostra Federació Nacional!

Per l'ajut als estudiants que a Catalunya lluiten contra el franquisme!

Per la contribució al combat alliberador del poble i la joventut catalana!

VISCA LA FEDERACIO NACIONAL D'ESTUDIANTS DE CATALUNYA!
Tolosa, 1946.

LA COMISSIO REORGANITZADORA

FRANCESC COMPTE, antic President de l'Associació d'Estudiants de l'Escola Normal de Barcelona.

BAPTISTA BANQUE, ANTONI BARBA, ARMAND DUVAL, antics membres del Comitè Executiu.

ANDREU BOER, estudiant a la Facultat de Medicina de Tolosa.

JOSEP LEAL, estudiant a la Facultat de Dret de París.

Fa dos anys els joves catalans ens trobavem reunits en l'Assemblea "PER CATALUNYA". Avui enfortits per l'experiència de la lluita en comú, agermanats els joves catalans en un sol bloc, hem d'ésser un factor valuós i positiu de l'acció alliberadora de la nostra Pàtria.

JOVES CATALANS A MEXIC PER UN GOVERN D'UNITAT NACIONAL CATALANA

Sr. Josep Irla
President de la Generalitat de Catalunya
Paris, FRANÇA.

Honorable senyor:

En complir-se el primer aniversari de la Constitució del Govern que presidia la Junta Directiva de "JOVES CATALANS A MEXIC" us tramet la seva calurosa salutació reconeixent en el Govern de la Generalitat la garantia de que l'heroica lluita que el poble català mena a l'interior del país en contra del franquisme, acabarà amb la restauració de la República i el recobriment de la llibertat de Catalunya.

Fent vots perquè el Govern de la Generalitat esdevingui ben aviat un veritable Govern d'Unió Nacional, amb la participació de les forces polítiques i socials que en tot moment han sestingut una actitud de lluita intransigent contra el franquisme, us renovem una vegada més la nostra adhesió.

Rebeu Honorable Senyor President la nostra més atenta consideració.

Antoni Ordovas
Secretari General.

Antoni Carreté
President.

JOVES CATALANS A MEXIC RENOVA L'ADHESIO AL GOVERN DE LA REPUBLICA

Sr. D. Josep Giral
President del Consell de Ministres
de la República Espanyola.

Excelentíssim Sr:

En aquestes dies es compleix l'aniversari de la constitució del Govern República que vosté tan dignament presideix. En el transcurs d'aquest any, el Govern enfortit amb valuoses incorporacions i amb l'adhesió de tots els patriotes espanyols, ha mantingut en laire i amb dignitat la bandera de la República Espanyola. "JOVES CATALANS A MEXIC", organisme unitari de la joventut catalana emigrada en aquest hospitalari país, veu en el Govern República, un ferm baluart sota la direcció del qual, la lluita unida del nostre poble desfarà totes les maniobres de capitulació i compromís.

En renovar la nostra adhesió al Govern, ho fem convençuts de que se'sment la reinstauració de la República significarà la llibertat per tots els pobles hispànics.

Rebi, senyor President, la nostra més atenta consideració i respecte.

Antoni Carreté
President.

Antoni Ordovas
Secretari General.